

[Arne Larsen.]

ret efter visse retningslinjer. Jeg tror, det er nødvendigt, at man har en form for tilladelse, så man kan regulere antallet, men det siges jo, at denne beslutningsproces skal ske under hensyntagen til antallet af allerede udstedte tilladelser samt udnyttelsen af disse og af det samlede behov for godskørsel for fremmed regning bedømt på grundlag af den forventede udvikling inden for produktion, samhandel m. v. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi tager hånd i hanke med hele transportpolitikken, at vi finder frem til fornuftige løsninger, og her er jeg ikke så bange for, at vi også udfolder visse bestræbelser for ligesom at fremme udviklingen for den tungere trafik, så den i højere grad, end det er tilfældet nu, lægges over på jernbanerne. Så kan man sige, at der kommer et modsætningsforhold mellem vognmandserhvervet og de danske statsbaner og privatbanerne, men vi må dog tage i betragtning, at vi må se hele transportpolitikken under en samfundsøkonomisk synsvinkel, at vi naturligvis er interesserede i, at vores vejnet er af en overordentlig god standard, men at vi ved vores medlemskab af EF til eksempel vil blive underlagt visse akseltrykbestemmelser, og det er så spørgsmålet, om vi skal til at investere måske milliardbeløb i en udbygning af vore landeveje, for at de kan blive i stand til at tage en stadig tungere og tungere transport og trafik med motorkøretøjer. Her er samfundshensyn, som skal afvejes, og jeg tror, det er rimeligt, at man gør det, og muligvis vil man gennem dette styrende instrument være i stand til at gøre det.

Et andet problem, som selvfølgelig også har dannet baggrund for lovforslaget, er, at Danmark er blevet medlem af Fællesskaberne, og at der dermed er skabt mulighed for, at udlændinge kan etablere sig i Danmark også i vognmandserhvervet. Dette kan jo meget nemt påføre det danske vognmandserhverv en ubillig konkurrence, fordi der her er tale om stærke økonomiske kræfter, som vil være i stand til at underlægge sig en større del af markedet herhjemme.

Jeg mener, at der bør og skal være lige muligheder, lige konkurrencevilkår, og når vi nu er kommet i Fællesskaberne, mener jeg, at man selvfølgelig også bør bruge de samme regler for vognmandserhvervet inden for alle Fællesskabslandene. Det vil si-

ge, at da alle landene under Fællesskaberne har en temmelig stærk regulering af vognmandserhvervet, er det ganske givet også nødvendigt, at vi får det herhjemme.

Med disse bemærkninger skal jeg tilgive mit partis meget velvillige støtte til dette lovforslags gennemførelse. Det er da muligt, at vi kan kigge en hel del på lovforslagets tekniske udformning, og at der kan være ting dér, der måske kan gøres bedre. Vi er imødekommende i alle henseender, og jeg tror, at vi kan få et ganske godt lovforslag ud af dette her.

Lovforslaget om ændring af lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer er sådan set nødvendigt som følge af det andet lovforslag og som følge af lovforslaget om hovedstadsområdet's kollektive personbefordring, så det skal jeg ikke udtale mig om.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil tillade mig at starte med et citat:

„Forslaget, som vi behandler her, er under alle omstændigheder en afgørende begivenhed i dansk trafikpolitik, ja, vel nok den mest afgørende i mange år.“

Og så henviser man i lederen i Danske Vognmænd for marts 1973 til de forarbejder og de tanker, der har været gjort om en egentlig transportpolitik eller trafikpolitik, som også inddrager vognmandserhvervet, tanker, der går helt tilbage til 1936 og frem til i dag, 1973. Der er altså ligesom ved hovedstadens trafikelskab tale om forslag, der har ligget og ulmet i snevejs af år, og som vi forhåbentlig nu kan tage fat på.

Jeg synes også, der er grund til at takke for den modtagelse, lovforslaget har fået her ved første behandling. Når der er gået så mange år, før man har fået det egentlige lovforslag på bordet, er det klart, at årsagen hertil har været, at der har været betydelige kontroversielle punkter i det. Det har naturligvis været et kontroversielt punkt, at man skulle opgive den næringsfrihed, som altid har været gældende for vognmandserhvervet, og det har også været et kontroversielt punkt for nogle af de borgerlige partiers ordførere her i dag. Det har ligesom været svært at beslutte, om man skulle stille sig på den ene fod og støtte Landsforeningen Danske Vognmænd og de organisationsinteresser, der ligger heri, eller man skulle støtte